Pöytä TENNIS

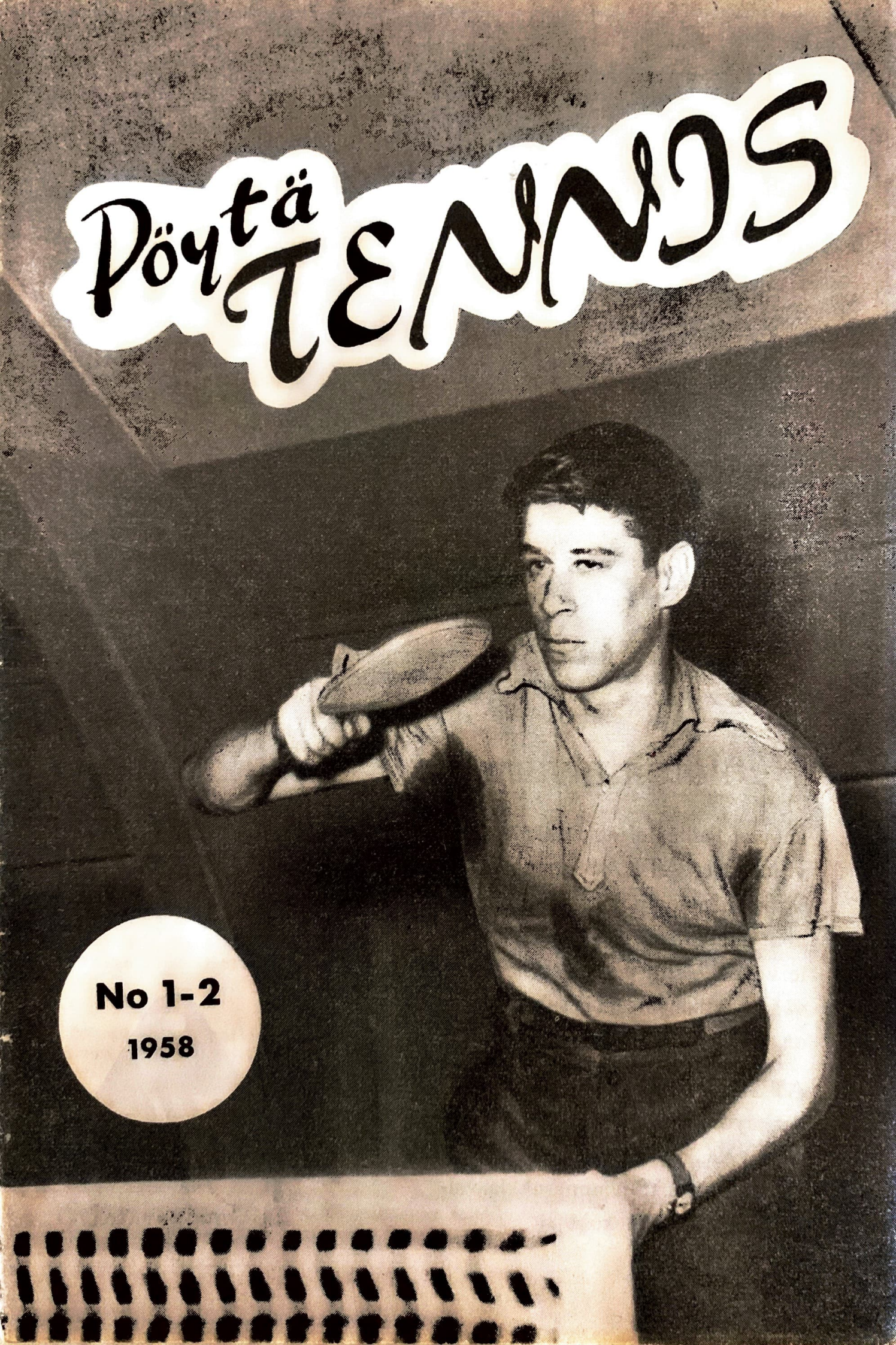

No 1-2
1958

TAKUU TUOTE

Huoletonta varmuutta ja liikunnan iloa

antavat Teille iloisenvärikkäät, muovipohjaiset ATLAS-jumppasukat Valkean muovipohjan pinta on karhea: ote lattiaan pitää! Päällinen on terveydellisesti edullista, hengittävää puuvillaneulosta ja sukan suussa on joustava kumijoustinneule.

ATLAS-jumppasukat ovat mukavat myös kotitossuina — ne kestävät hyvin konepesun, jopa mankeloinnin. ATLAS-jumppasukkia valmistetaan kaikkia kokoja.

Hankkikaa karkeapohjaiset ATLAS-jumppasukat koko perheelle.

Atlas
takaa laadun

SUOMEN TRIKOO

Vähän, mutta hyvää

Kulunutta pöytätenniskautta — nimenomaan sen kansainvälisyyttä silmäillessä — päätyy pakostakin ylläolevaan toteamukseen. Kuluneen talven aikana ei meitä tosiaankaan ole liiemmälti kansainvälisillä kilpailuilla hemmoteltu. Vain Unkaria vastaan suoritettiin m-ottelu Helsingissä sillä Neuvostoliiton joukkueen vierailusta maassamme ei sairaustapausten takia tullut mitään, joten penkkiurheilijoita on muistettu liian vähän.

* * *

Ulkomailta meidän on mentävä hakemaan tuota otsikkomme toista puoliskoa — »hyvää». Ja sieltähän sitä löytyykin oikein kahmalo kaupalla. Moskovassa olivat miehemme näkymättömissä, Sylvi Munkbergin esittäessä hyviä otteita, mutta Tanskassa olivatkin poikamme jo taas tosi asialla. Tanskalaisille taisi tulla maansuru poikiemme karusellissa, sillä ennen PM-kilpailuja lupailtu Ruotsi—Tanska ratkaisuottelu taisi muodostua hiukan latteaksi. Poikamme eivät jättäneet pienimpiäkään mahdollisuuksia »juuteille» ja taisivatpa ruotsalaistenkin pöksyt tutista kun poikamme eivät suostuneetkaan »sovinnolla» häviämään.

* * *

Kotoisilla kilpakentillä ei mitään yllätystä päässyt tapahtumaan. Kalevi Lehtonen huolehti kunnostaan mallikelpoisesti ja hallitsee kilpakenttiä. Jo kolmannen kerran pelattiin SM-finaali Lehtonen—Ellonen ja tällä kertaa veti »Kale» pitemmän korren. Enpä muista aikaisempaa kertaa, jolloin miesten luokassa olisivat kaikki mestaruudet menneet samalle miehelle, mutta »Kale» ansaitsi todella ne kaikki. Kansikuvamme.

Vuonna -54 vei Anita Spranger kaikki naisten mestaruudet, eikä hänen temppunsa uusijaa taida löytyä. Sylvi Munkberg vei nelin- ja sekanelinpelimestaruudet, mutta naisten kaksinpelimestaruus luiskahti aivan hyppysten kärjestä. Anneli Nyman nousi tappioasemastaan mestaruuteen asti.

* * *

Lahden ammattikoulun voimistelusalissa kamppailtiin maaliskuun 15 ja 16 pnä Suomen joukkuemestaruuksista Lahden Pöytätennisseuran toimiessa järjestäjänä. Miesjoukkueista selviytyivät loppuotteluun MIK ja Wega sekä naisjoukkueista TMP ja BK. Ensimmäisessä ryhmässä voitti mestaruuden MIK (C-E. Grönholm, M. Laine ja A. Huttunen) ja toisessa TMP (S. Munkberg ja A. Eskolin).

* * *

Toimitukselta ovat lukijamme usein tiedustelleet mistä syystä vuoden ensimmäinen numero ei vielä ole ilmestynyt. Selvitykseksi ilmoitamme, että tämänhetkinen »pula-aika», jonka vaikutus yleensä on tuntunut kaikkialla, on ulottanut pitkät sormensa myös toimitukseemme.

Vaikeasta ajasta huolimatta on toimituksen nyt kuitenkin onnistunut voittaa pahimmat esteet ja tuloksena on tämä kaksoisnumero, jonka tässä Teille esitämme. Tästä lausummekin parhaimmat kiitoksemme kaikille lehtemme avustajille.

Toivomme seuraavassa numerossa, jonka ilmestymispäivä on 15. 10., voivamme esittää taas arvoisille lukijoillemme tuoreimmat pöytätennisuutiset. Siihen saakka siis: Näkemiin.

PÖYTÄTENNIS

- Suomen Pöytätennisliiton pää-äänenkannattaja.
- Ilmestyy neljä kertaa vuodessa.
- Ilmestymiskuukaudet ovat helmi-, huhti-, loka- ja joulukuu.
- Lehteen tarkoitettujen kirjoitusten tulee olla toimituksessa ilmestymiskuukautta edeltävän kuun 20 päivään mennessä.
- Päätoimittaja R. Montell.
- Postiosoite: Leppäsuonk. 7 b, Helsinki.
- Puhelin: 49 51 46.
- Vuosikerta mk 200:—.
- Irtonumero mk 60:—.
- Ilmoitushinnat: 1/1 sivu mk 10.000:—, 1/2 sivu mk 6.000:—, 1/4 sivu mk 4.000:—.

Kesäkurssit Pajulahdessa

Elokuun lopulla järjestetään erikseen C-luokkalaisille ja naisille kurssit Pajulahden Urheiluopistolla. Kursseille halukkaita pyydetään ilmoittautumaan 30. 6. 58 mennessä liiton kansliaan, jotta liitto voi varata k.o. opiston kursseja varten. Ne kestävät 3—5 päivää ja täysihoitomaksu on 500:—/vrk. Valiopelaajille järjestetään iltakurssit Domuksessa Helsingissä ennen syyspelikauden alkua.

Peliasuista

Suomen Pöytätennisliiton hallitus on kokouksessaan 12. 11. -57 päättänyt, että kilpailupukuna virallisissa kilpailuissa 1. 1. -58 lähtien on käytettävä kilpailupaitaa shortseja (miel. seuran edustuspukua) tai nk. verryttelypukua sekä voimistelutossuja tai muita samankaltaisia kumipohjilla varustettuja jalkineita. Erikoistapauksessa voidaan hyväksyä myöskin pitkät housut. Valkoinen kilpailupuku on tästä lähtien ehdottomasti kielletty.

Finlands Bordtennisförbunds Styrelse har vid sitt möte den 12. 11. 1957 beslutat att tävlingsdräkten vid officiella tävlingar fr.o.m. den 1. 1. 1958 bör bestå av tävlingströja shorts (helst föreningens representationsdräkt) eller s.k. träningsöverall samt gymnastikskor eller andra med gummisula försedda skor av liknande typ. I speciella fall kan även långa benkläder godkännas. Vit speldräkt är hädanefter helt förbjuden.

Sihteeri

Seurat mustalla listalla

Seuraavien seurojen jäsenet eivät saa osallistua kilpailuihin, ennenkuin a.o. seurat ovat suorittaneet jäsenmaksunsa viime vuodelta:

Keravan Palloseura Koo Pee (myös v:lta 1956)
Makkabi
Sanomain Kerho
Studenternas Bt-klubb
U.F. Bomben (myös v:lta 1956)
Tampereen Poliisiurheilijat (myös v:lta 1955 ja 1956)
Salpausselän Pöytätenniskerho (myös v:lta 1955 ja 1956)
Bordtennisklubben -55 (myös v:lta 1956)
Hangö Idrottsförening (myös v:lta 1955 ja 1956)
Tenala Idrottsförening (myös v:lta 1956)
Gamlakarleby IF
Kiikan Pallo-Kerho
Kokkolan Veikot (myös v:lta 1955 ja 1956)
Dickursby IF (myös v:lta 1956)

KOVA KOULU KANTAA HEDELMÄÄ

Voitto Ruotsista enää ajan kysymys

Curt Åkerberg:

Tasaväkinen pöytätennisottelu Ruotsia vastaan on aina häämöittänyt meille hyvin kaukaisena päämääränä. Niin, voi melkein sanoa, että se on mielestämme tuntunut enemmän tai vähemmän utopialta. Pohjoismaisissa Mestaruuskilpailuissa Aarhus'issa 16.—17. marraskuuta v.v. tapahtui kuitenkin tämä tosiasia, vaikkakin loppunumerot vielä näyttivät 5—3 Ruotsin hyväksi, kun ottelu oli pelattu.

Ottelu sellaisenaan oli nim. erittäin tasainen ja ainoastaan Ruotsin joukkueen Björne Mellström'iä voitiin todella jo ennen jokaista henkilökohtaista ottelua pitää lopullisena voittajana. Kaikissa muissa otteluissa oli tulos epävarma ja taistelu pisteistä kova aina viimeiseen palloon asti. Ei olisi tarvittu kovinkaan paljon onnea tällä kertaa, jotta Suomi olisi selviytynyt voittajaksi numeroin 5—4.

Tätä väitöstäni voidaan pitää ja varmasti myös pidetään eräällä taholla liioitteluna, mutta sallittakoon minun perustella lähemmin kantaani ja siirtykäämme Aarhus'iin ottelupäiväksi.

Ensimmäisen pelikierroksen jälkeen meidän kolmen pelaajamme Max Laineen, Kalevi Lehtosen ja Carl-Erik Grönholm'in sekä ruotsalaisten T. Larsson'in, G. Karlsson'in ja B. Mellström'in välillä oli tilanne 2—1 Ruotsin hyväksi, Laineen hävitessä Toni Larsson'ille 20—22 ja 8—21, Kalevi Lehtosen voittaessa G. Karlsson'in 21—16 ja 21—18 sekä lopuksi Calle Grönholm'in hävitessä B. Mellström'ille 19—21 ja 9—21. Neljännessä ottelussa tasoitti Kale voittamalla Toni Larsson'in 21—17, 15—21 ja 21—18, joten tilanne oli 2—2. Senjälkeen kun Mellis, kuten oli odotettu, uudelleen oli vienyt Ruotsin johtoon voittamalla Laineen, oli Calle Grönholm'illa vuorostaan erinomainen ottelu G. Karlsson'ia vastaan, jonka hän voitti numeroin 21—19, 17—21 ja 21—11. Nyt aloimme me, Suomen joukkueessa, laskea mitä mahdollisuuksia meillä tosiaan oli jatkossa. Voimme myöskin todeta katsomossa eräänlaista erikoiskiinnostusta meidän otteluamme kohtaan — huolimatta siitä, että koko joukko muita joukkuekilpailuja pelattiin samanaikaisesti — kun kuuluttaja kovaäänisessä oli ilmoittanut tilanteen nyt olevan Ruotsin ja Suomen ottelussa tasan 3—3!

NBTU:n johto Suomeen

Pohjoismainen Pöytätennisunion valitsi Köpenhaminassa PM-kilpailujen yhteydessä pitämässään kokouksessa Unionin puheenjohtajaksi Curt Åkerberg'in ja sihteeriksi Elof Landgren'in. Puheenjohtajan ja sihteerin toimiaika on kaksi vuotta ja merkitsee tämä samalla sitä, että seuraavat PM-kilpailut pidetään Suomessa.

Vain hiukan onnea . . .

Seuraavassa ottelussa piti Mellström'in pelata Lehtosta vastaan ja se ottelu tulisi luonnollisesti menemään Ruotsin hyväksi. Siihenkään ei ollut mitään tehtävissä. Mutta sitten! Voisikohan Calle Grönholm ottelussaan Toni Larsson'ia vastaan toistaa voittonsa viime yhteenotostaan Helsingissä Helsingin Piirin juhlakilpailujen yhteydessä? Jos näin tapahtuisi voisi käydä miten tahansa Laineen ja Karlsson'in välillä viimeisessä ottelussa. — Niin jos! Valitettavasti oli Toni Larsson tällä kertaa revansin haussa, joten Callen hyvä vastus ei saanut Ruotsin kakkosta pois tasapainosta, mikä olisi voinut tapahtua, jos he nyt olisivat kohdanneet ensi kerran. Päinvastoin keskittyi Toni jokaiseen palloon ottamatta minkäänlaista riskiä. Tämän teki myös Grönholm, joskin hän pari kertaa peli-innossaan turhan takia löi ulos muutamia palloja. Pelaajat olivat pallo pallolta vuorotellen johdossa ja jännitys oli korkealla sekä Suomen että Ruotsin joukkueessa. Yleisesti laskettiin siten, että jos Calle nyt toistaisi voittonsa, toisi Laine viimeisessä hermoille käyvässä ottelussa Karlsson'ia vastaan rauhallisempana pelaajana voiton kotiin. — Kostein kämmenin istuimme siellä seuraten peliä pöydällä. Ottelu mateli mielestämme hitaasti eteenpäin. Tuli 19 tasan ensimmäisessä erässä ja kahdella hyvällä keskitetyllä pallolla otti Larsson tämän erän 21—19. Toisessa toistui ensimmäinen. Pelaajat vuorottelivat johdossa niin meidän kuin yleisönkin tullessa monen kauniin pallon todistajiksi. Peli oli taas 19 tasan. Hieroimme käsiämme. Pidimme peukkuja. Mutta ei. Kahdella hyvällä pallolla sai Toni taas toisenkin erän ja tällä voiton.

Ruotsi oli siis voittanut odotusten mukaan Suomen 5—3. Mutta ottelu oli ollut tasaväkinen ja kaikissa henkilökohtaisissa otteluissa oli ollut todellinen taistelu jokaisesta pallosta. Juuri se merkitsi meille eniten, ja se sitkeä vastus, mitä tässä ottelussa olimme voineet tarjota aikaisemmin aivan mahdottomina pidetyille ruotsalaisille, innosti sitten pelaajiamme seuraavissa joukkueotteluissa Tanskaa ja Norjaa vastaan, jotka voitimme helposti 5—1 ja 5—0.

Samaan aikaan kuin miehet pelasivat pöydällä 1 Ruotsia vastaan pelasivat naiset pöydällä 4 Tanskaa vastaan. Tämä ottelu joutui luonnollisesti varjoon, mutta liiton sihteeri Elof Landgrén oli työnjaossa saanut tehtäväkseen avustaa naisia ja häneltä saimme tietää, että ottelu huolimatta 0—3 tappiosta oli melko tasaväkinen. Sylvi Munkberg kohtasi heti ensimmäisessä ottelussa Tanskan uuden suuren tähden Evy Schandorff'in ja hävisi hänelle numeroin 17—21, 21—11 ja 16—21. Helena Appelberg vuorostaan kohtasi Gudrun Kahns'in, Tanskan lyöntikoneen aikaisemmissa PM-kilpailuissa. Kahden erän jälkeen oli tilanne 1—1 ja ratkaisevassa erässä seurasivat pelaajat toisiaan 19 tasan, minkä jälkeen Kahns valitettavasti otti seuraavat pallot ja erän 21—19.

Nelinpelissä muodostui ensimmäinen erä hermopeliksi parien johtaessa vuorotellen aina tasan 25:een asti, minkä jälkeen meikäläiset hävisivät 2 palloa ja erän 25—27. Toisen erän voitti tanskalainen pari

olisimme toivoneet, mutta . . .

Brithe Hauth/Schandorff vakuuttavasti 21—15.

Seuraavalla kierroksella kohtasi miesjoukkueemme Tanskan ja naisjoukkueemme Ruotsin. Kuten jo aikaisemmin olen maininnut saavuttivat meidän poikamme vakuuttavan 5—1 voiton. Tässä ottelussa pelasi Seppo Pentsinen Calle Grönholm'in tilalla ja on mainittava, että vanha Suomen ystävä Jespersen, joka nyt toimi tanskalaisten joukkueen johtajana, arvonnassa ihmetteli, että meillä »oli varaa» jättää pois Grönholm tästä ottelusta. Kaikkien mielestä nim. Grönholm oli suoriutunut todella hyvin Ruotsia vastaan. Kun sitten »Pensa» kolmannessa ottelussa kohtasi Tanskan ylpeyden Ejnar Lyttik'in ja voitti hänet numeroin 19—21, 21—17 ja 22—20, ei kukaan enää epäillyt, etteikö joukkueemme kokoonpano olisi ollut oikea.

Samanaikaisesti tämän ottelun kanssa pelasivat naiset Ruotsia vastaan ja hävisivät kuten oli odotettu 1—3. Ilahduttavaa oli, että Sylvi Munkberg ensimmäisessä ottelussa Ruotsin ykköstä ja sittemmin Pohjoismaiden mestaritarta Reina Wetterström'iä vastaan pelasi niin hyvin, että Suomi otti johdon 1—0. Numerot olivat niin selvät kuin 21—16 ja 21—14. Seuraavassa ottelussa H. Appelberg hävisi Elisabet Thorson'ille alussa tasaisen ottelun jälkeen numeroin 21—19, 13—21 ja 10—21.

Nelinpelin voittivat ruotsittaret 21—9 ja 22—20. Kuten numeroista käy ilmi tuli toisesta erästä hyvin tasainen ja oli hyvin lähellä, että meikäläiset olisivat saaneet tämän erän. Viimeisessä tasaväkisessä ottelussa hävisi Munkberg Ruotsin Thorson'ille 2—1.

Iltapuolen otteluissa kohtasimme Norjan kahdella rintamalla ja kummassakin ottelussa suoriutui Suomi lopulliseksi voittajaksi: miesten ottelussa 5—0 ja naisten 3—1.

Kun aivan objektiivisesti (mikäli se käy päinsä) koetan katsoa lauantain otteluita, täytyy minun ilokseni todeta, että Suomi on jälleen ottanut aimo askeleen eteenpäin päämääränään saavuttaa Ruotsin etumatka.

Dramemn'issa 1955 pidettyjen PM-kilpailujen jälkeen annoin eräässä päivälehdessä aika uskalletun ja optimistisen lausunnon, että Suomi parin kolmen vuoden perästä on saavuttanut ruotsalaisten etumatkan, mitä maajoukkueiden vahvuuteen tulee. Tämä lausuntoni joutui sittemmin arvostelun kohteeksi. Päätellen niistä lausunnoista, mitä ruotsalaiset Ruotsin päivälehdissä näiden Aarhus'issa pidettyjen PM-kilpailujen jälkeen kotiin palattuaan ovat kirjoittaneet, ovat hekin sitä mieltä, että Suomi on saavuttanut etumatkan, mitä väitettä kuitenkin pidän vielä kohteliaisuutena heidän puoleltaan. — Mutta yhden asian opimme joka tapauksessa näissä PM-kilpailuissa. Meidän ei enää tarvitse pitää ruotsalaisia pelaajia minään ihmeotuksina (poikkeuksena Björne Mellström) eikä katsoa itseämme hävinneiksi jo ennenkuin ottelut ovat alkaneetkaan. Voimme sensijaan mennä jokaiseen otteluun tietoisina siitä, että »jos nyt teemme parhaamme, voi voitto mennä kummalle tahansa meistä». Jos jaksamme vain uhrata aikaamme edelleenkin harjoitukseen ja Liitto saa

Ryhmä lienee tuttu. Siinähän Leach esittelee omaa kovakumimailaansa sienikumimaila expertti "Flisan" & kumppaneille.

varoja tulevaisuudessa jatkuvasti lähettää pelaajia ulkomaille hankkimaan kokemusta, niin uskon, että voimme jos mahdollista vieläkin voimakkaampina esiintyä kahden vuoden kuluttua seuraavissa PM-kilpailuissa, jotka pelataan kotikentällä Helsingissä.

Innostakoon nämä joukkuekilpailut Aarhus'issa meitä jatkuvaan ja intensiiviseen harjoitteluun niin että pelaajamme kahden vuoden kuluttua tarjoavat ulkomaalaisille vieraillemme tasaväkistä vastusta ei vain joukkue- vaan myös henkilökohtaisissa otteluissa ja että he eivät kuten Aarhus'issa tunne itseään yksinäisiksi ja hyljätyiksi niin pian kun tulee kysymykseen henkilökohtainen kilpailu.

Elof Landgrén:

Pois kirjavuus kilpailuista!

Urheilu tarvitsee asiallisen asun

Kilpailuasu niin kansallisissa kuin kansainvälisissäkin kilpailuissa on jättänyt paljon toivomisen varaa, kuten jokainen puolueeton katselija on voinut havaita. On nähty mitä kauhistuttavimpia pukuyhdistelmiä — pitkiä housuja sinipunaisin olkaimin yhdessä ruudullisten »villin lännen» paitojen kanssa tai naispelaajia, jotka ovat vain vaihtaneet korkeakorkoiset kenkänsä kumitossuihin puvun ollessa muuten saman kuin esim. työpaikalla. Me »pingis»-pelaajat olemme jo verrattain totuneet tällaisiin pukimiin ja siksi tämä epäkohta on saanut jatkua vuosi vuodelta.

Mutta jos ajattelemme pöytätennisurheilun parasta täytyy tässä tapahtua huomattava muutos. Ulkopuolinen huomioitsija saa helposti sellaisen vaikutelman, ettei pöytätennis olekaan mitään urheilua, koska sitä voi pelata pukeutuneena esim. solmioon ja tavallisiin kenkiin. Sellainen väärinkäsitys pitäsi saada pois — pöytätennistä pitää voida verrata mihin muuhun urheiluun tahansa mutta tässä kohdin on pelaajien osaltaan autettava asiaa.

Yhtä vähän kuin yleisurheilukilpailuissa tai jalkapallo-ottelussa nähdään kilpailija tai pelaaja »siviili»-vaatteissaan yhtä vähän tämä saa tapahtua pöytätenniskilpailuissa. Jo hygieniseltäkin kannalta katsottuna on paheksuttavaa pelata samassa paidassa, mitä on tarkoitus pitää yllään kilpailujen jälkeen.

Kuten tässä lehdessä olleesta virallisesta tiedonannosta ilmenee on liittohallitus vihdoinkin päättänyt tarttua voimaottein tähän kilpailupukua koskevaan epäkohtaan. Vuoden 1958 alusta lähtien täytyy jokaisen pelaajan, joka ottaa osaa kilpailuihin, jonka liittoon kuuluva seura on järjestänyt, olla säännönmukaisesti puettu s.o. mieluummin oman seuran pusero mutta mikäli sellaista ei vielä ole — yksivärinen urheilupaita ja shortsit tai verrytelyhousut ja voimistelutossut.

Seuran toimihenkilöiden on ensikädessä valvottava, että omat pelaajat ovat ohjesäännönmukaisesti pukeutuneet. Toiselta puolen tulee kilpailujen järjestäjien valvoa, ettei ohjesäännönvastaisesti pukeutuneen pelaajan sallita ottaa osaa kilpailuun. Liittohallitus tulee omalta osaltaan tarkkailemaan, että annettuja ohjeita noudatetaan eikä annettujen säännösten laiminlyöntiä sallita.

Huolimatta siitä, että varsinkin taloudelliselta kannalta katsoen olisi erittäin houkuttelevaa sallia pelaajien kilpailla puutteellisessa kilpailuasussa, liittohallitus toivoo kuitenkin, että toimihenkilöt horjumattomasti koettavat omalta osaltaan vaikuttaa jotta saataisiin mahdollisimman pikainen parannus aikaan.

Vaikka kilpailupukua koskeva määräys astuikin voimaan vasta vuoden vaihteessa ja näinollen ei otaksuttavasti ole vielä tullut kaikkien tietoon, olisi suotavaa, että kilpailujen järjestäjät huolehtisivat siitä, että parannus saataisiin aikaan jo nyt. Pelaajia kehoitetaan totut-

Karl-Heinz Eckardt kuollut

Lokakuun loppupuolella saapui meille surusanoma, joka tiesi kertoa, että Länsi-Saksan pöytätennisliiton presidentti Karl-Heinz Eckardt oli lyhyen mutta vakavan sairauden jälkeen lähtenyt matkalle, mistä paluuta ei ole. Hän oli kuollessaan vain 47-vuotias ja hänellä oli inhimillisesti katsoen vielä edessään loistava tulevaisuus pöytätennisurheilun johtajana. Karl-Heinz Eckardt oli nimittäin ehtinyt hankkia itselleen kunnioitetun ja arvossapidetyn nimen maailman pöytätennispiireissä ja tämä tuli eniten näkyviin viime keväänä, jolloin maailmanmestaruuskilpailujen yhteydessä Tukholmaan kokoontunut ITTF:n kongressi valitsi hänet varapuheenjohtajakseen. Lisäksi oli tri Eckardt pöytätennistoimintansa aikana suurella diplomatialla pystynyt organisoimaan yhteistyön Itä- ja Länsi-Saksan pöytätennispelaajien kesken ennenkuin muissa urheilulajeissa oli ehditty niin pitkälle.

Tri Eckardt oli ystävällisellä persoonallaan hankkinut itselleen ystäviä ympäri maailmaa ja niin olikin häntä saattamassa pöytätennisurheilun johtohenkilöitä maapallon eri puolilta. Tri Eckardt oli myös suuri Suomen-ystävä ja että hän vielä elämänsä viimeisinä päivinä ajatteli meitä täällä pohjolassa osoittaa se lahjoituskirje, joka on päivätty 18 lokakuuta ja jolla Suomen Pöytätennisliitolle lahjoitettiin erikoisajanottokello maaotteluita varten.

Suomen Pöytätennisliitto valitti Länsi-Saksan Pöytätennisliitolle osoitetussa kirjeessään sitä menetystä, mikä koko maailman pöytätennisurheilulle oli koitunut presidentti Karl-Heinz Eckardtin kuoleman johdosta. Suomen Pöytätennisliitto kunnioittaa hänen muistoaan pöytätennismiehenä, jonka veroisia ei ole monta koko maapallolla.

Curt Åkerberg

tautumaan määräykseen käyttämällä myöskin harjoituksissa ohjesäännon mukaisia pukimia.

Liittohallituksen kalustokomitea on jo jonkin aika sitten ollut yhteydessä Suomen Trikooseen, Tampereella, ja toivoo lähitulevaisuudessa saavansa oman pöytätennistä varten suunnitellun paidan, jota voitaisiin tilata em. Helsingissä Skohan kautta kohtalaisen halpaan hintaan. Toivomme, että seurat käyttävät hyväkseen tätä tilaisuutta hankkiakseen jäsenilleen edustavamman esiintymispuvun kuin tähän saakka.

Tarkoituksemmehan on, että pöytätennis tunnustetaan myös muilta tahoilta todelliseksi urheiluksi mutta tämän aikaansaamiseksi ei riitä ainoastaan harjoittelu ja kilpailu vaan on myöskin esiinnyttävä arvokkaasti ja olennainen osa tästä arvokkuudesta on, että kaikki pelaajamme ovat pukeutuneet esiintymiskelpoisesti.

Opi pelaamaan pöytätennistä oikein

Matti Anderzén jatkaa oppituntiaan

II

Työntölyönnit

Tässä numerossa on aikomuksenani selvittää miten pöytätennistä pelataan silloin, kun kysymyksessä ei ole hyökkäys- eikä puolustuspeli. Tästä pelitavasta on olemassa useita eri mielipiteitä ja englantilainen »pöytätennisprofessori» Jack Carrington m.m. nimittää tätä »sparring play'tä pienoispuolustuspeliksi. Mielestäni hän ei kuitenkaan osu asian ytimeen, sillä työntölyönnit muodostavat juuri sen perustan, jolle voimme rakentaa sekä hyvän hyökkäyspelin että varman puolustuksen, Carrington esittää vielä, että »sparring play» on yhdysside hyökkäyksen ja puolustuksen välillä. Näin sitä kyllä voidaan pelissä joskus käyttää, mutta mikään yhdysside se ei suinkaan ole, vaan oma ja itsenäinen pelityyli, jonka täydellinen hallitseminen pelaajalle on aivan välttämätöntä. Sen lisäksi, että tämän pelityylin harjoittaminen kehittää hyökkäys- ja puolustuspeliä, voidaan sen avulla tottua erilaisiin kierteisiin sekä saada jalkatyö, joka myös on eräs pt-pelin vaikeuksista, paljon nopeammaksi. Ja ennen kaikkea työntölyöntien hallitseminen lisää varmuutta, joka auttaa selviytymään kiperimmistäkin tilanteista.

Ja nyt hyvä lukijani, ota maila käteesi sillä tavoin kuin edellisessä numerossa neuvoin ja käy harjoittelemaan työntölyöntejä.

1. *Työntö ilman kierrettä.*

Näin alkuvaiheessa on sinun totuttava pallon rataan ja suorittamaan lyönti sekä kämmen- että rystyspuolelta yhtä hyvin. Nyt sinun ei tarvitse ajatella mitään kierteitä eikä jalkojen liikkumista, vaan asetat pääpainon käden liikkeen oikeaan suorittamiseen.

Kämmenpuolinen työntölyönti tässä tapauksessa suoritetaan siten, että asetut seisomaan vasen kylki vinosti pöytään päin, jotta käden liikkeestäsi tulisi riittävän pitkä. Käden liike alkaa olkapään alapuolelta suoraan kohti palloa. Kosketuksen jälkeen sinun tulee kevyesti saattaa sitä kohti verkkoa, ei kohden lattiaa tai pöydän pintaa.

Rystyspuolinen työntölyönti on muuten samanlainen, mutta nyt sinulla tulee olla oikea kylki pöytään päin.

Jotta tällä harjoittelulla olisi merkitystä on sinun sovittava toverisi kanssa siitä, että aina työnnätte ristiin t.s. kämmenpuolelta kämmenpuolelle riittävän kauan ja tämän jälkeen rystyspuolella samoin.

2. *Työntö kierteellä*

Nyt kun hallitset suoran työntölyönnin sekä kämmen- että rystyspuolelta voit yhdistää suoritukseesi myös kierrettä. Kysymykseen tulee nyt alakierre, joka aikaansaadaan melkein pelkästään ranteella ja mailan asennolla. Kuten juuri opitussa työntölyönnissä havaitsit taipuvat siinä ainoastaan olka- ja kyynärpää, nyt liikutat myöskin rannetta. Maila on vinosti taaksepäin ja juuri kosketushekellä »vippaat» terävästi ranteella, niin varmasti tulee kierrettä ja tehokas työntölyönti on valmis. Jos pallo on matala on liike

samanlainen kuin jos aikoisit pyyhkäistä roskan pöydän pinnasta mailan reunalla. Harjoittelun suoritat samalla tavalla vastakkaisesta nurkasta toiseen kuten kohdassa 1.

3. *Työntölyönti jalkatyöllä*

Nyt kun kädenliikkeesi on »valmis» on sinulla aikaa ajatella myös jalkojasi, joiden tulee liikkua sujuvasti ja joustavasti, sen mukaan mihin pallo kulloinkin tulee. Sinun on nyt harjoitellessasi toverisi kanssa työnnettävä pallo toisesta nurkasta toiseen, siis vuorotellen kämmen- ja rystyspuolelle ja hän tekee samalla tavalla sinulle. Koska peli nyt työntämisvaiheessa on melko hidasta, ja itse voit sitä vielä hidastaa »ottamalla» pallon hiukan myöhemmin kuin tavallista, on sinulla aikaa kääntyä siten, että kämmenpuolelta työnnettäessä vasen kylki on pöytään päin ja vastaavasti rystyspuolella oikea kylki. SINUN ON SIIS AINA KÄÄNNYTTÄVÄ. Voit vielä liioitellen kääntyä, jotta jalkasi todella tulevat mukaan.

Vielä muutamia tärkeitä ohjeita, jotka on aina muistettava ennenkuin täydellinen työntölyönti, joka on näiden kolmen edellä selostetun kohdan yhteistulos, on valmis.

— Liikuta käsivarttasi PEHMEÄSTI ja saata pallo verkon ylitse.

— Älä ala liiaksi käyttää rannettasi ennenkuin hallitset suoran työntölyönnin.

— Ranteen tulee olla taipuisa ja notkea.

— Liiku ja käänny aina siten, ettei sinun tarvitse suoralla kädellä kurkottaa palloa. Kyynärpään tulee olla aina taivutettuna.

Minun henkivakuutusyhtiöni on Salama

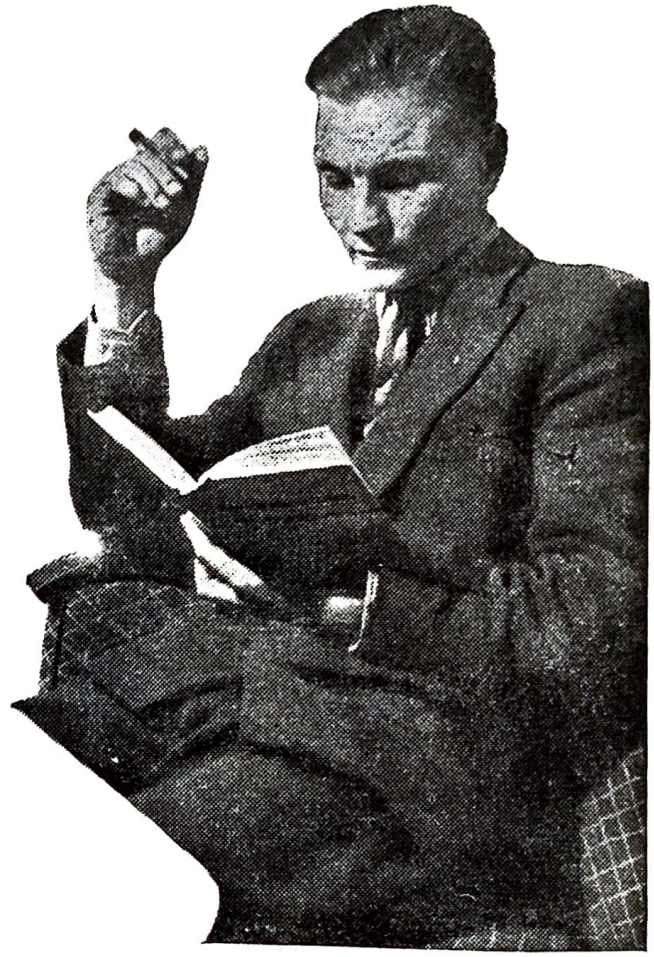

KESKINÄINEN HENKIVAKUUTUSYHTIÖ

SALAMA

Vakavarainen suomalainen suuryhtiö

Lopuksi siteeraan vielä Jack Carringtonia: »Sparring play» ei ole typerää vaan TÄRKEÄÄ JA JÄNNITTÄVÄÄ. Joka kerran, kun kärsimätön nuorukainen on päättänyt oppia työntölyönnit perinpohjaisesti, on tullut yksi HYVÄ pöytätennispelaaja maailmaan!

Kuulumisia ulkomailta

Livia Mosoczi ja Agnes Simon, jotka niin yllättäen voittivat naisten nelinpelin Tukholman MM-kisoissa, osoittavat edelleenkin hyvää kuntoa vaikka he esiintyvätkin nykyään eripuolella rautaesirippua. Hiljattain voitti nimittäin Livia Mosoczi naisten pääluokan lyötyään loppuottelussa Romanian Angelica Rozeanun selvin numeroin 3—0. Agnes Simon puolestaan asustaa nykyään Ruotsissa, Boråsin kaupungissa, missä hän työskentelee eräässä turkistehtaassa. Hän pelaa Wästerhovs IK nimisen seuran edustusjoukkueessa ja etupäässä »Agin» ansiosta tämä seura kuuluukin tällä hetkellä toisen divisionan parhaimmistoon naapurimaassamme. Liss Larssonia ja Rolf Jönssonia lukuunottamatta, hän on voittanut kaikki Länsi-Ruotsin parhaimmat miespelaajat, mm. Göteborgin piirin mestarin, Knut Lundgrenin. Vahva kortti SOC (Scandinavian Open Championships) kilpailuissa Tukholmassa, missä marras- ja joulukuun vaihteessa suurin osa Euroopan parhammistoon kuuluvista pelaajista kohtaavat toisensa jälleen.

Viime syksynä saapuivat Suomeen maailman tänä hetkenä ehkä paras pelaaja Unkarin Zoltan Berczik sekä hänen niinikään hyvin tunnettu maamiehensä Ferenc Sido, antaen Helsingissä pelatun maaottelun lisäksi sekä Tampereella että Turussa muistiimme jääneitä näytösotteluja. Täällä Sido kertoi lehtimiehille, että hänenkin mielestä Berczik harjoittelee liikaa. 'Mies pelaa 8—10 tuntia päivässä ympäri vuoden eikä koskaan ehdi käydä edes elokuvissa. Jos Berczik jonakin päivänän on harjoittelematta, hän heti

pelkää unohtaneensa kaiken minkä hän siihen asti on oppinut. Toivon hänen muuttavan tapojansa ennenkuin hän kuluttaa itsensä loppuun', kerrotaan Sidon sanonneen.

Budapestin EM kilpailut on pidetty ja eri maiden tähtipelaajat kiertävät tällä hetkellä Eurooppaa osallistuen Ranskan ja Englannin mestaruuskilpailuihin y.m. kansainvälisiin suurkilpailuihin. Todetkaamme vain, että isäntämaan pelaajat juhlivat Budapestissa. Berczik ja Eva Koczian voittivat pääluokat ja Unkari miesten joukkuekilpailun. Iloinen yllätys magyareille oli varmaankin entisen jalkapallotähden, Elmer Gyetvain hyvä kunto. Hän valtasi itselleen paikan miesten kaksinpelin loppuotteluun. Lisäksi entinen maailmanmestaritar Gizi

Farkas joka teki loistavan »come backin». Tsekkiläiset eivät menestyneet erikoisen hyvin, Andreadis on pelistä pois ja hänen mukanaan on varmuus ja iloinen huolettomuus häipynyt Tsekkoslovakian pöytätenniksestä, yksinomaan Stipekin ja Vyhnanovskyn taisteluhalulla ei enää päästä samoihin huipputuloksiin kuin ennen. Läntisen naapurimaamme edustajat sen sijaan pelasivat yllättävän hyvin, varsinkin Tony Larsson esitti erinomaista kuntoa voittamalla mm. Johnny Leachin.

Neumünsterissa, Schleswig-Holsteinissa pidettiin hiljattain Länsi-Saksan mestaruuskilpailut. Conny Freundorfer voitti kuudennen kerran maansa mestaruuden lyöden loppuottelussa Erich Arndt'in selvin numeroin 15; 14; 15. Huomattavasti tiukempi oli naistenluokan loppuottelu, missä Uschi Fiedler Berliinistä voitti etukäteen suosikkina pidetyn Hanne Schlaf'in numeroin —15; —19; 8; 20; 16. He olivat parina naisten nelinpelissä ja aivan ylivoimaisia. Miesten vastaavassa luokassa taas nähtiin loppuottelussa valtava kamppailu. Suosikit Freundorfer—Holusek johtivat jo 2—1 ja 19—16, mutta toinen bayerilainen pari Gäb—Langer pääsivät tasoittamaan ja veivät yllättäen voiton. Myös sekanelinpelissä nähtiin yllätyspari voittajana, nimittäin Hilde Gröber ja Heinz Schippers, eteläsaksalaisia hekin.

Saa nähdä kestääkö kauankin ennenkuin Tanska on taas meitä parempi pöytätenniksessä? Kovasti siellä harjoitellaan, kilpaillaan ja pidetään kursseja. Erittäin upean, Jyllandin uuden urheiluopiston harjannostajaiset pidettiin hiljattain. Piakkoin valmistuvassa opistossa DBTU:kin saa pitää kursseja ja harjoitusleirejä. Yhtä paljon kuin muittenkin urheilulajien liitot! Huhtikuun lopussa kävi Tanskan maajoukkue kiertueelle pelaten maaotteluja Luxemburgissa, Belgiassa, Hollannissa ja Länsi-Saksassa. Kansainvälistä kokemustakin saavat juutit, ellei nyt riittävästi — niin ainakin enemmän kuin meikäläiset pelaajat tämän pelikauden aikana ovat saaneet. Tämä johtuu pääasiassa siitä, että tanskalaisilla on lyhyempi matka mannermaalle ja Englantiin kuin meillä. Pystyvätkö tanskalaiset ystävämme käyttämään tämän edun hyväkseen jää — kuten sanottua — tulevaisuuden ratkaistavaksi.

»Mailahysteria» jatkuu kaikkialla maailmassa. Japanissa käyttävät muutamat pelaajat jo varretonta päärynämuotoista mailaa ja Romaniassa on keksitty uusi mailatyyppi jolle on annettu hyvin ajankohtainen nimikin »Sputnikmaila». Tässä mailassa on kaksi vaahtokumikerrosta joiden väliin lasketaan ilmaa painamalla pientä, mailan varressa olevaa nappia. Ilmaa lisäämällä tai laskemalla pois, voi siis taitava pelaaja käyttää hyväkseen monta eri mailatyyppiä samassa mailassa. Välillä hän lyö kovalla, ilmalla täytetyllä mailalla, joskus taas puolustaa pehmeällä, ilmasta tyhjennetyllä pelivälineellä.

Pelaaminen tällaisella mailalla vaatii luonnollisesti aimo annoksen sorminäppäryyttä. Tuntuukin siltä etteivät romanialaisetkaan omaksu mailaansa ennenkuin ITTF on lausunut kantansa asiassa. Nämä mailakokeilut ovat jokatapauksessa johtaneet siihen, että ITTFn on jo korkea aika määritellä mailan rakenne ja jotensakin tarkasti. Ellei aivan korkeimmassa johdossa tehdä mitään asian hyväksi, menettää pöytä-

VIRALLISIA TIEDOITUKSIA

Uudet jäsenet

SPTL:n hallitus on kokouksessaan 12.11.57 hyväksynyt uudeksi jäsenekseen **Pts Pingis r.y:n,** os. Loimaa, Talosenk. 8, hra Pentti Tuominen, **Tapanilan Erä r.y:n,** os. Tapanila, Tehtaantie 13, hra K. A. Leppä, puh. 754 076 sekä **PTK LEKA:n,** os. tekn. Olavi Verkama, Paperituote Oy. Valkeakoski.

Luokkanostot

Turun Piiri on nostanut C-luokasta B-luokkaan seuraavat pelaajat:

P. Makkonen, P-K
I. Tolvas, P-K
N. Sibakoff, IFK
O. Sandholm, KSF
Å. Öist, TYU
O. Laine, Turun Pallas

Tampereen piiri, nostot C-luokasta B-luokkaan:

Harri Partanen, TPTK.
Reijo Saari, TPTK.

Osoitemuutokset

Helsingin piiri:

Bollkamraterna: Neiti Anita Lindroos, Bulev. 34 a 4.

Btk Hermes: Kamr. A. Jansson, Mannerheimint. 146 A 41.

Käpylän Urheilu-Veikot: Merk. Max Westerberg, Pellervontie 15, Käpylä, puh. 70 641/42.

Star: Sakari Eerikäinen, Eerikinkatu 43 B 41, puh. 11 151/83.

MIK: Maisteri C. Appelberg, Hiihtomäentie 19 C.

Tampereen piiri:

Siht.: Hra Timo Aalto, Lapintie 20 C 3, puh. 21 800.

Länsi-Uudenmaan Piiri:

Karis Ungdomsförening: Hra Ture Byman, Kilavägen, Karjaa, puh. 289.

Piirittömät seurat:

Btk Tor: Dipl. ekon. H. Widell, Alexandersg. 1, Loviisa.

---

tennisurheilu paljon. Kukaan ei voi varmasti sanoa mikä on oleva seuraava askel? Toivotaan kuitenkin, ettei kukaan kehitä mailaa, joka hoitaa yksin koko pelin, mailan haltijan istuessa jossain kahvikupposen ääressä mailansa toimintoja säätelemässä.

Uudet hallitukset

Liittohallitus

p.j. C. Åkerberg
varapj. A. Segercrantz
siht. E. Landgrén
tal. hoit. P. Wendell
jäsenet: M. Anderzén, E. Bifeldt, T. Grefberg, H. E. Jacobsson, R. Montell, H. Pennanen, T. Pöyry ja V. Suominen
Tilintark.: C. Appelberg ja A. Soivio

Helsingin piiri:

p.j. T. Pöyry
siht. R. Montell
rah. hoit. P. Wendell
jäsenet: C. Appelberg, T. Grefberg, H. Holmberg, P. Tuominen, M. Voutilainen.
Tilintark. Ritva Mäkelä ja K. Jansson.
Osoite: R. Montell, Tehtaank. 14 C 21, Helsinki, puh. 662 921.

Turun piiri:

p.j. P. Pihakoivu,
siht. J. Elonen,
rah. hoit. T. Ottila,
jäsenet T. Aalto, D. Gumpler, J. Rinne ja R. Suominen.
tilintark. Dryzun ja Ström.
Osoite: P .Pihakoivu, It. Rantakatu 54, as. 2, Turku, puh. 21 181.

T:reen piiri:

p.j. Martti Railo
siht. Timo Aalto
jäsenet: Uno Jansson, Maija Paavola, Urho Niemi, Veijo Hakala
varajäsenet: Antti Tyni, Arno Mäkelä.
Osoite: Timo Aalto, Lapintie 20 C 3, Tampere, puh. 21 800/901 klo 9—15.

Länsi-Uudenm .piiri:

p.j. Birger Ekebom
siht. William Olsen
jäsenet: Johan v. Julin, Keijo Lindholm, G. Svahnström, L. Ekström ja H. Heerman.
Osoite: William Olsen, Fiskars, puh. Karjaa 98.

Toiminimien pt-liiga 1957-58. Lopputulos
Firmornas bt-liga 1957-58. Slutresultaten

Mestaruussarja
Mästerskapsserien

Finpap 1	22	22	—	—	192—	28	44
Aga 2	22	15	2	5	139—	81	32
Suomi-Filmi	22	15	1	6	139—	81	31
Posti&Lenn. 1	22	14	—	8	124—	96	28
LMEricsson 1	22	11	6	5	121—	99	28
Finpap 2	22	9	4	9	109—	111	22
Aga 1	22	9	2	11	103—	117	20
Kela 1	22	7	2	13	107—	113	16
Kone 1	22	7	2	13	100—	120	16
Nyland	22	6	2	14	80—	14à	14
Valmet 1	22	6	1	15	92—	128	13
Terate 1	22	—	—	22	14—	206	0

Div. II Lohko 1 Zon

Schildt&Hallb.	22	19	3	—	164—	56	41
OTK	22	17	4	1	151—	69	38
Auto-Via	22	13	3	6	133—	87	29
HKL 2	22	13	1	8	138—	82	27
TB 2	22	10	2	10	121—	99	22
Finpap 3	22	10	2	10	117—	103	22
Lääninhallitus	22	9	3	10	112—	108	21
S.Autoteoll.	22	10	1	11	106—	114	21
Verovirasto	22	6	7	9	111—	109	19
VR 1	22	6	2	14	92—	128	14
Airam	22	4	2	15	75—	146	10
Fennia-Patria	22	—	—	22	0—	220	—

Div. II Lohko 2 Zon

							(Luov.)
SOK 1	22	19	2	1	163—	53	40
Enroth	22	16	3	3	151—	69	35
Tekn.Lait. 1	22	14	4	4	139—	81	32
HKL 1	22	13	4	5	134—	86	30
Hbl 1	22	10	7	5	133—	87	27
Suomen Pank.	22	11	5	6	121—	99	27
Valt.tekn.tutk.	22	10	1	11	112—	108	21
KOP	22	8	3	11	98—	122	19
VR 2	22	5	2	15	73—	147	12
Kone 2	22	5	—	17	77—	143	10
Ford 1	22	4	—	18	71—	149	8
TB 1	22	1	1	20	48—	172	3

Div. III Lohko 1 Zon

Hankkija	18	14	3	1	130—	50	31
S. Silkkik.	18	13	3	2	117—	63	29
Farmaseuttil.	18	10	5	3	116—	64	25
Fazer 1	18	9	3	6	102—	78	21
Strömberg	18	8	4	6	106—	74	20
Hiet.telakka	18	9	—	9	96—	84	18
SOK 2	18	7	2	9	88—	92	16
Yleisradio 1	18	5	4	9	85—	95	14
Hbl 2	18	2	2	14	60—	120	6
Metalliteos	18	—	—	18	0—	180	—
							(Luov.)

Div. III Lohko 2 Zon

Fennada	18	15	1	2	129—	51	31
Hiet. telak. 2	18	14	2	2	125—	55	31
Tilgmann	18	14	1	3	125—	55	29
Kela 2	18	11	—	7	105—	75	22
Hbl 3	18	8	3	7	94—	86	19
Pallo-Paita	18	6	2	10	87—	93	14
Finpap 4	18	5	2	11	66—	114	12
Korpivaara	18	6	—	12	63—	117	12
ESAB	18	3	2	13	58—	112	8
Autola	18	1	1	16	48—	132	3

Div. III Lohko 3 Zon

Arabia	18	17	—	1	152—	28	34
Merivaara	18	15	1	2	124—	56	31
Renludn	18	11	2	5	110—	70	24
Imatr. Voima	18	10	3	5	110—	70	23
Tallberg	18	9	3	6	112—	68	21
Finska Sjö	18	8	2	8	106—	74	18
Kaapelitehdas	18	5	5	8	90—	90	15
P. G. Holm	18	4	2	12	76—	194	10
Aura	18	2	—	16	20—	160	4
							(Luov.)
Fazer 2	18	—	—	18	0—	180	—
							(Luov.)

Div. III Lohko 4 Zon

Posti&Lenn 2	18	18	—	—	154—	26	36
Terate 2	18	13	1	4	129—	51	27
J. Nurminen	18	12	1	5	110—	70	25
Tekn.Lait. 2	18	11	2	5	119—	61	24
Länsisat. 1	18	10	1	7	115—	65	21
Esso	18	6	4	8	92—	88	16
Idman	18	7	2	9	74—	106	16
FAA	18	4	3	11	87—	93	11
Algol	18	2	—	16	20—	160	4
							(Luov.)
Kosankaasu	18	—	—	18	0—	180	—
							(Luov.)

Div. IV Lohko 1 Zon

Satamalait.	18	16	2	—	146—	34	34
Kesko	18	11	4	3	121—	59	26
L.M. Ericson 2	18	11	1	6	112—	68	23
Posti&Lenn. 3	18	8	4	6	94—	86	20

Kaleva	18	9	1	8	82— 98	19
Sanoma	18	6	6	6	97— 83	18
HKR	18	8	2	8	96— 84	18
Valmet 2	18	5	1	12	80—100	11
Länsisat. 2	18	5	1	12	72—108	11
Ford 2	18	—	—	18	0—180	—

(Luov.)

Div. IV Lohko 2 Zon

Aero	18	17	—	1	154— 26	34
G.W. Sohlberg	18	17	—	1	154— 26	34
(Uusinta: Aero—Sohlberg 6—5)						
Autotestaus	18	13	—	5	109— 71	26
Maanm.hall.	18	11	—	7	105— 75	22
Tikk.Silkki	18	10	1	7	106— 74	21
Yleisradio 2	18	6	2	10	74—106	14
Tiklas	18	6	1	11	74—106	13
VR 3	18	5	2	11	70—110	12
Helvar	18	2	—	16	54—126	4
Uusi Suomi	18	—	—	18	0—180	—

(Luov.)

Naiset Div. I Damer

Finpap 1	18	17	1	—	166— 14	35
Suomi 1	18	16	1	1	149— 31	33
Kela	18	14	—	4	135— 45	28
Kaapelitehd.	18	9	2	7	93— 87	20
Aero	18	7	1	10	82— 98	15
Finpap 2	18	6	3	9	79—101	15
HKL	18	7	1	10	76—104	15
OTK	18	5	—	13	63—117	10
VR	18	4	1	13	57—123	9
Fennia-Patria	18	—	—	18	0—180	—

(Luov.)

Naiset Div. II Damer

Aga	14	13	1	—	99— 41	27
Aura	14	12	1	1	98— 42	25
Finpap 3	14	10	—	4	100— 40	20
Yleisradio	14	6	2	6	80— 60	14
Korpivaara	14	5	—	9	58— 82	10
Suomi 2	14	4	1	9	63— 77	9
Kansa	14	3	1	10	52— 88	7
Arabia	14	—	—	14	10—130	0

Piirin sarjakilpailujen kevätkierroksen tulokset
Distriktseriernas resultat efter våromgången

I Divisioona / Division

TMP I	9	8	—	1	51—18	16
Wega I	9	7	1	1	47—18	15
Wega II	9	6	1	2	44—30	13
MIK I	9	5	1	3	45—33	11
TMP II	9	5	1	3	38—30	11
Maraton I	9	4	1	4	36—36	9
BK I	9	3	—	6	21—37	6
BK III	9	2	1	6	29—43	5
Hermes	9	1	1	7	18—50	3
MIK II	9	—	1	8	19—53	1

Naisten sarja / Damserien

TMP	4	4	—	—	24— 8	8
BK	4	3	—	1	20—15	6
Wega	4	1	—	3	14—19	2
MIK	4	1	—	3	15—21	2
HSF	4	1	—	3	12—22	2

II Divisioona / Division
1 lohko / zon

KäPa	7	7	—	—	42— 6	14
TMP III	7	6	—	1	37—15	12
TE	7	4	1	2	34—20	9
Maraton II	7	3	1	3	26—27	7
TMP V	7	2	1	4	23—30	5
Atlas I	7	2	1	4	22—33	5
HBL II	7	1	1	5	16—36	3
MM II	7	—	1	6	8—41	1

II Divisioona / Division
2 lohko / zon

TMP IV	7	7	—	—	42— 1	14
Wega III	7	6	—	1	37—16	12
Star	7	5	—	2	34—22	10
BK II	7	4	—	3	25—29	8
MIK III	7	3	—	4	24—26	6
HBL I	7	1	—	6	19—36	2
MM I	7	1	—	6	16—37	2
Atlas II	7	1	—	6	6—36	2

KARHU kärjessä kaikkialla

KARHU-pöytätennispöytä luo edellytykset korkeimman luokan pelille. Sen pinta on käsitelty asiantuntijoiden ohjeiden mukaisesti, se ei ole liian nopea eikä liian hidas. Pöytä on sääntöjen mukainen, tehty kimpivanerista, rajaviivat maalatut.

KARHU-mailat ovat näppyläkumipäällysteiset ja niissä on nahkainen kädensija. Maila pysyy kädessä miltei puristamatta.

KARHU-verkko on puuvillainen, verkkopylväät metallirakenteiset. Molemmat ovat sääntöjen mukaiset.

Antakaa lahjaksi pöytätennispelisarja

Se sisältää tukevassa laatikossa kaksi mailaa, verkon ja verkkopylväät sekä kuusi palloa.

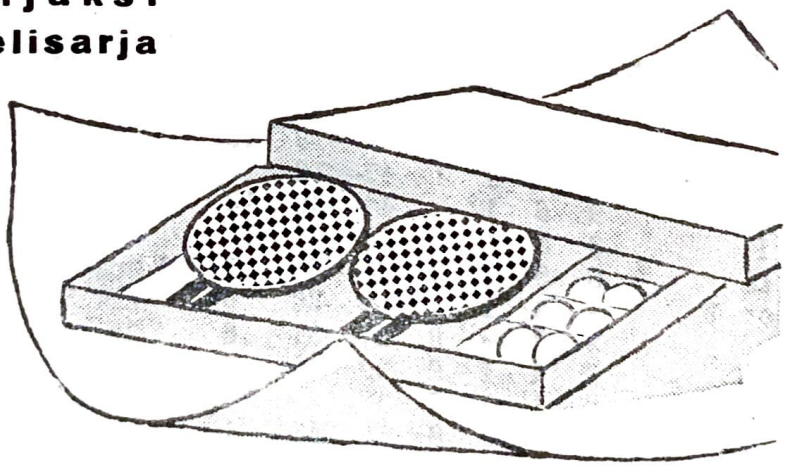

KARHU URHEILUTARPEITA SPORTARTIKLAR

Oy Urheilutarpeita

HELSINKI

Pöytätennispöytien valmistusta seuraamassa

Björklöf:

Pöytätennispöytä on monivaiheisen ja millimetrin tarkkuudella suoritetun työn kaunis saavutus.

Kaikissa pallopeleissähän tarvitaan pelikenttä. Minkä muotoinen se on, ja miten se on päällystetty, ratkeaa pelin luonteesta. Jalkapallo käyttää nurmea, pesäpallo hiekkaa ja tennis erikoista tarkoitukseensa soveltuvaa massaa. Niinpä pöytätenniksellläkin on oma »kenttänsä», joskin se esiintyy kaksinaisessa muodossa. Jokaista peliä varten on määrätynsuuruinen lattiapinta-ala, joka on pelaajalle rauhoitettu. Tätä lienee varsinaisesti pidettävä pt-kentän normaalina kokona. Tätä aluetta tärkeämpi on kuitenkin itse pöytä. Olisinkin taipuvainen nimittämään pelipöytää pöytätenniksen varsinaiseksi pelikentäksi. Kaikkihan tiedämme, että pt-pöytä on n.s. kimpi-vanerista valmistettu, sekä päällystetty maalilla, joka useimmiten on vihreä. Kuten useimmat muutkin, myös allekirjoittanut on lukuisilla pelimatkoillaan joutunut ihmettelemään pelipöytien suunnatonta kirjavuutta. Toiset pöydät ovat sellaisia, että pallo imee kiinni kuin tervaan, toisten taas, kuten esim. Suomen pöytätennispyhätön Domus Academican, pinnan ollessa liukkaan, kuin »rasvattu salama». Tämä pöytien erilaisuus antoi minulle aiheen poiketa vilkaisemaan itse paikan päällä pöytien valmistusta.

Vaikkakin pöytätennistä on maassamme harrastettu jo noin neljännes vuosisadan ajan, ruvettiin n.k. virallisia pöytiä valmistamaan kuitenkin vasta vuonna 1946. Tämän sarjavalmistuksen aloitti Urheilutarpeita Oy ja sen johtaja, insinööri Blomster, suostui hyväntahtoisesti johdattamaan allekirjoittanutta tutustumisretkelläni, sekä selosti alalla tapahtunutta valtavaa kehitystä kuluneen kymmenvuotiskauden aikana.

Pöytien vaatiman tarkalleen määrätyn kimmoisuuden saavuttaminen tuotti jonkinverran vaikeuksia, mutta kun nykyisin käytettävää 22 mm paksuista lamellivaneria ruvettiin käyttämään, huomattiin jo ensikokeiluissa sen erinomaisuus. Nykyisin tehdas valmistaakin kaikki pöytänsä lamellivanerista, jonka molemmille puolille on liimattu kolme vaneriviilua ristiin. Mahdollisten kieroutumisten, sekä notkoutumien ehkäisemiseksi käytetään vanerin laidassa tukilistaa, joka kiertää ympäri pöydän, sekä erikoisvalmisteisia jalkoja.

Pinnan värjäys nykyisellä vihreällä mattalakalla on myöskin ollut pitkäaikaisten kokeilujen tulos. Suurin vaara pinnan lakkauksessa on esiintynyt, liian tahmeitten ja toisaalta kiiltävien värien muodossa. Tehtaan väriasiantuntijan (B. Wiksten) kanssa yhteistoimin on nyt kuitenkin onnistuttu kehittämään täysin kiilloton ja kimmoisuutensa hyvin säilyttävä lakkaus. Kun lakkaus lisäksi suoritetaan tehtaan ruiskumaalaamossa on pinnasta saatu todella sileä ja juuri tällaisen herkän pelin vaatimukset täyttävä.

Toistaiseksi suurimman tulikasteensa nämä kotimaiset Urheilutar-

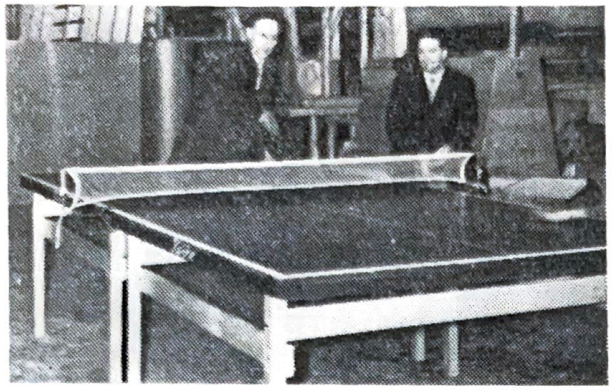

peita Oy:n »Karhupöydät» saivat viime keväänä, jolloin niillä pelattiin Suomen ja Japanin naisten keskeinen maaottelu. Maailman parhaat naispelaajat olivat pöytiin erittäin tyytyväisiä, mutta siitäkin huolimatta on tehdas pyrkinyt jatkuvasti kokeilemaan erilaisia parannuskeinoja. Kehitys kulkee jatkuvasti eteenpäin, ja myös pöytätennispöytiä valmistavan tehtaan on seurattava kehityksen mukana, totesi insinööri Blomster lopuksi.

Kiitin kauniisti häntä erittäin valaisevasta esityksestä, sekä palasin kotiini ihmettelemään kaikkia niitä eri työvaiheita, sekä sitä millimetrin tarkkuutta, mitä pelipöydän työn kaikissa vaiheissa on noudatettava.

SUOMEN MESTARIT 1958

Lehtonen, Kalevi, 1934 syntynyt offsetkopisti, voitti kaikki kolme mestaruutta sekä luonnollisesti parhaan pelaajan arvon. Ennestään oli pojalla 4 mestaruutta. Edustaa TMP:tä.

Nyman, Anneli, 1932 syntynyt vakuutusvirkailija, rouva. Ensimmäinen mestaruus tuli naisten kaksinpelissä. Edustaa nykyisin Wegaa.

Bernhards, Kalervo, 1941 syntynyt koulupoika hankki ensimmäisen mestaruusmitalinsa miesjuniorien kaksinpelissä. Wega.

Kyntöaho, Ritva 1942 syntynyt juniorityttö, joka vei toistamiseen mestaruuden Auran kaupunkiin. Ritvalla on ainutlaatuinen mahdollisuus voittaa naisjuniorien kiertopalkinto omakseen, sillä ensi vuonna pelaa hän vielä junioriluokassa. Turun Pallo-Kotkat.

Lumes, Ensio, 1919 syntynyt wegalainen, joka paluustaan 1955 lähtien on hallinnut ikämiesluokkia jokseenkin ylivoimaisesti. Sekä kaksin- että nelinpelin mestaruudet tulivat tänäkin vuonna.

Achren, Pertti, 1937 syntynyt rotaprint-painaja, jolle kolmas perättäinen nelinpelin loppuottelu vihdoinkin toi ensimmäisen mestaruuden. TMP.

Munkberg, Sylvi, 1928 syntynyt liikeapulainen, rouva. Sekanelinpeli toi hänelle ensimmäisen mestaruuden. TMP.

Tarkas, Aarne, 1923 syntynyt elokuvaohjaaja sai ensimmäisen mestaruutensa ikämiesten nelinpelissä. Wega.

Lindholm, Ulla-Britt, 1935 syntynyt »Finpap'in» konttoristi ja kotiseurana luonnollisesti Hermes. 1956 syksyllä pelaamisensa aloittanut tyttö sai näin pian jo ensimmäisen mestaruutensa naisten nelinpelissä.

Spranger, Anita, 1929 syntynyt konttoristi. Anita on jo vuosikaudet lukeutunut naistemme parhaimmistoon, voittaen mm. 1954 kaikki kolme naisten mestaruutta. Tällä kertaa tuli yksi — naisten nelinpelimestaruus. Kotiseura BK.

JUNIORITYTÖT

Kertokaa voimistelunopettajillenne, että SPTL:n naistoimikunta on valmis järjestämään maksuttomia pöytätennisopetus- ja näytöstilaisuuksia kouluissa, missä on pt-pöytä. Ajasta voidaan sopia soittamalla liiton kansliaan puh. 495146.

Naistoimikunta

Turkulaisten pulmat

Hieman yli 10 v. on ehtinyt vierähtää Turun piirin perustamisesta ja siitä, kun herkkäliikkeinen, pieni, pyöreä pallo lähti pyörimään oikein tosimielessä Auran kaupungissa. Sitä on pyöritetty vuodesta vuoteen ja joka vuosi sille on annettu aina hiukan lisää vauhtiakin toivossa, että se joskus olisi tasaveroinen muiden kanssa. Toisin sanoen. On oltu optimistisia siitä, että turkulainen pöytätennispelaaja olisi joskus »tähti» kansallisissa ja kansainvälisissäkin kilpailusaleissa. Onpa totisesti tunnustettava sen jo kansalliselle taivaalle silloin tällöin ilmestyneenkin.

Nyt näyttää kuitenkin siltä, ettei sitä tällä hetkellä eikä kai aivan lähitulevaisuudessakaan saada uudelleen syttymään. Joku tietysti haluaisi kysyä missä on vika? Mistä johtuu sen nykyinen laskusuunta? Vastaus on vaikeasti löydettävissä, mutta aivan varmaa on, ettei se syty nappia painamalla sen paremmin kuin tulitikullakaan. Parannuksen on alettava meistä itsestämme.

On toki myönnettävä, ettei nuoria lupaavia pöytätennispelaajia kasva joka oksalla, mutta se ei yksin riittäne puolustukseksi. Olemmehan varsin usein todenneet sen toistuvan virheen, että pelaajalla riittää harrastusta siksi, kunnes hän oppii sen mitä voi saada ympäriltään ja polkeakseen sitten paikallaan tahi häipyäkseen kokonaan näyttämöltä. Ei ritä, että hänelle tarjoutuu runsaasti kilpailumahdollisuuksia piirin alueella. Juuri tällöin olisi pelaajan saatava ulkopuolista kilpailukokemusta! Pöytätennispelaajahan ei voi arvioida kykyään sekunttien, metrien t.m.s. perusteella, kuten on mahdollista muissa urheilulajeissa. Hänen on saatava uusia vastustajia. Järjestetäänhän muilla paikkakunnilla jatkuvasti kilpailuja. Miksi hän ei sitten käytä näitä mahdollisuuksia hyväkseen? Kaiken lisäksihän matkustaminen on nykyään jo aika mukavaa. Tähän voidaan tietysti löytää useampiakin syitä, mutta eiköhän varsinainen syy ole puhtaasti taloudellinen. Olen hyvin monesti kuullut pelaajan mainitsevan, että hän lähtisi kilpailumatkalle, mikäli seura voisi kustantaa edes puolet matkakuluista, mutta valitettavasti tämä ainakin tällä hetkellä on mahdotonta!

Mitä sitten on tehtävä? Turkulaiset ovat vähitellen oppineet huomaamaan, ettei pöytätennis, urheiluna, taloudellisesti pysty elättämään itseään. Seurat ovat kassansa kartuttamiseksi yrittäneet järjestää runsaammin kilpailuja, mutta näistä saatu voitto voi nousta korkeintaan pariin tuhanteen markkaan, elleivät suorastaan tuota tappiota. Tällainenhan ei kannata! Mitä useammin järjestetään kilpailuja, sitä vähemmin niissä näkyy osanottajia! Jotkut ovat anoneet tanssienkin järjestämistä, mutta ne on myönnetty arkipäiviksi, ja ne tuottavat sataprosenttisella varmuudela tappiota!

Monenlaista on kokeiltu mutta mikään ei ole tuodakseen tuloksia! Vuosi sitten piiri sai aikaan n.s. pöytätennishallin Urheilutaloon, ja se tosin paransi huomattavasti harjoitusmahdollisuksia, mutta lisäsi liian paljon seurojen harjoituskustannuksia. Seurat eivät pysty maksamaan tuntejaan, joten sekin rasitus laskeutuu yksinomaan yksityisten pelaajien hartioille.

Mainittakoon tässä yhteydessä vielä hallin hankaluutena pöytien jokakertainen pystyttäminen ja poissiirtäminen.

Turkulaiset pöytätennispelaajat

Piirimme vakaana aikomuksena on ollut ja on vieläkin, saada hankituksi sellainen p-t-halli, jonka ovet olisivat avoinna kaikkina viikonpäivinä. Tehtävä on vaikea, mutta ei läheskään ylivoimainen! Tulemme varmasti löytämään sellaisen, jos kannamme kortemme yhteiseen kekoon! Ei ole

Tampereen näkökulmasta

Pöytätennisurheilu on viime vuosina kehittynyt maassamme voimakkaasti. Tarmokkaalla propagandatyöllä on saavutettu huomattavia voittoja harrastusinnon ja pelaajien yleistason noustessa melkoisesti. Valitettavasti aivan näin ei ole asianlaita piirissämme, sillä toimintamme jo parin vuoden ajan on ollut melko hiljaista ja vaatimatonta.

Etsittäessä syitä tähän on ensinnä todettava, että piirimme on toiminut jo vuodesta 1949 lähtien ja välillä on jo ollut melko virkeitäkin kausia kuten vuonna 1951, jolloin seuroja oli peräti viisi. Näistä on nyt osa lopettanut vallan, kuten Pyynikin Pallokerho, Tampereen Pyrintö ja Linnavuoren Pöytätenniskerho, joista viimeksimainittu oli aikanaan eräs piirimme vilkkaimpana toimivia. Kaupungissamme toimii tällä hetkellä ainoastaan kaksi seuraa, nimittäin Tammerfors Bollklubb ja Tampereen Pöytätenniskerho. Salitilanne on myös ollut melko vaikea, joten seurat eivät ole saaneet riittävästi kunnon harjoitusvuoroja ja -paikkoja. Monilla on kyllä mahdollisuus harjoitella toimipaikoissaan ja kouluissa, mutta enemmän olisi saatava aikaan yhteisharjoituksia.

Tällä hetkellä on havaittavissa huomattavaa suuntausta parempaan päin, sillä viime syksyn toiminta oli jo melko vilkasta. Tästä kiitos Suomen Pöytätennisliitolle, jonka puolesta herrat C. Åkerberg, R. Montell ja T. Pöyry tekivät propagandaretken tänne tarkoituksenaan saada teollisuus-pöytätennis herätetyksi henkiin myös täällä, tehtaitten kaupungissa. Meidän »TUKIN» (Työpaikkojen Urheilukilvoittelu r.y.) edustajien ja piirimme hallituksen kanssa käydyissä neuvotteluissa päädyttiinkin siihen päätelmään, että »TUKIN» järjestämät vuosittaiset cup-ottelut eivät riitä, vaan liikelaitosten välinen liiga, joka pelattaisiin sarjana kevät- ja syyskierroksin vuodesta vuoteen olisi saatava pyörimään. Tämä antoikin pontta piirillemme ja nyt onkin päästy niin pitkälle, että liigan ensimmäinen ottelukierros on jo pelattu. Innostus liigaa kohtaan osoittautui melko myönteiseksi, sillä siihen ilmoittautui 30 liikelaitosta 3-miehisin joukkuein, jotka jaettiin kahteen divisioonaan ja joista jälkimmäinen kahteen eri lohkoon.

Toisena ilonaiheena on mainittava nuorten juniorien innostus, sillä järjestämillemme junioripäiville osallistui yli 40 nuorta osanottajaa. Lupaavia ja oikeatyylisiä otteita nähtiin jo monissa otteluissa, joten uskomme heistä saavamme seuroillemme uutta kehityskykyistä pelaaja-ainesta.

Viime syksynä järjestettiin piirissämme harjoituskilpailujen lisäksi piirinmestaruuskilpailut. Piirin mes-

---

myöskään välttämätöntä, että se on ensiluokan hallin veroinen. Päin vastoin. Huonostakin pystymme talkootöillä rakentamaan sellaisen kuin haluamme, ja mikä tärkeintä aina halvemmalla vuokralla. Tämä olisi taatusti kannattavaa touhua, sillä hallin vuotuisista tuloista voisi piiri jakaa »tukiaisia ja taskurahoja» seuroille. Siispä kädet pois taskusta ja tuumasta toimeen oikein toden teolla. »Vaikeudet on sitä varten, että ne voitetaan.»

Pentti Pihakoivu

VETERAANI MUISTELEE . . .

Jo 1930-luvun alkupuolella pelattiin pingistä Helsingissä aika paljon. Useimmat meistä olimme tuohon aikaan parhaassa nappulaiässä. Tuota aikaa voidaan hyvällä syyllä kutsua pingiksen »kellarikaudeksi». Meillä oli mitä erilaisimpia sarjoja, joissa voitosta taisteltiin henkeen ja vereen. Pisteitä ei laskettu 21:een, vaan tenniksen sääntöjen mukaan. En voi olla kaihomielin muistelematta esim. »B. 8» vastaan suorittamiamme »mammuttiotteluita», joissa 5-miehisin joukkuein pelasimme »kaikki kaikkia» vastaan. Edustin silloin T.I.F:ää (Tölö Idrottsförening). Muista tuon ajan mainehikkaista seuroista muistuvat mieleen »Grabbarna», »Odd», »Mars» ja »Eteläiset».

Vähitellen siirryttiin nykyiseen pistelaskuun ja kilpailuja järjestettiin muitakin kuin seurojen kesken. Tasan 20 vuotta sitten Ruotsista kutsuttiin kaksi meikäläistä pelaajaa maaotteluun Tukholmaan. Kaksipäiväisten sitkeiden karsintaottelujen jälkeen K. Sucksdorff ja näiden rivien kirjoittaja valittiin tähän ensimmäiseen maajoukkueeseen. Oli ihanaa ja jännittävää lähteä ensimmäistä kertaa ulkomaille, varsinkin kun isännät maksoivat sekä matkat että ylöspidon!

On ehkä syytä palauttaa mieliin, ettei meillä tuohon aikaan ollut aavistustakaan siitä, millä tavoin pöytätennistä pelattiin ulkomailla. Kumppanini Sucksdorff käytti »vanerilapiota» ja hänen »pelisalaisuutenaan» oli pallon palauttaminen ilman kierrettä, kunnes vastustaja tuskastuneena löi pallon joko verkkoon tai ulos. Oma erikoislyöntini oli yläkierteinen kämmenlyönti — muuta en juuri osannutkaan.

Astuessamme sisään Auditoriumiin, jossa ottelut suoritettiin, näimme ruotsalaisten kilpaveikkojemme harjoittelevan. Olimme aivan ymmällä. Emme olleet voineet

Jatko sivulla 25.

---

taruuden otti armeijan jälkeen taas kuntoutunut Pentti Lappalainen, joka loppuottelussa löi Martti Railon. Ilahduttavaa muuten todeta, että maaseutuakin on muistettu, sillä heidät molemmat on kelpuutettu valiokilpailuihin eli 16 parhaan joukkoon. Nelinpelinmestaruutta puolustivat U. Niemi—P. Mansisto, jotka uusivatkin mestaruutensa voittamalla ennakkosuosikkeina pidetyn parin M. Railo—P. Lappalainen. B-luokassa mestaruuden uusi A. Luumi ja C-luokan voitti ahkerasti harjoitellut H. Partanen. Turussa suoritetussa perinteellisessä kolmikaupunkiottelussa Helsinki — Turku — Tampere kärsimme tappiot sekä Helsingille 1—5 että Turulle 2—4.

Uskomme nyt paremman ajan koittavan, mutta enemmän olisi saatava kosketusta parempiin pelaajiin ja toivommekin, että piirissämme järjestettäviin kansallisiin kilpailuihin saamme runsaasti osanottajia ja myös maamme eturivin pelaajia entistä suuremmalla joukolla. Samalla toivomme, että pöytätennistoiminta piirissämme saadaan nopeasti elpymään reippain ottein Helsingin ja Turun malliin.

Timo Aalto

Liiton pöytätennishalli

DOMUS ACADEMICASSA

on avoinna kesäkuukausina tiistaisin ja torstaisin

klo 18.00 – 21.00.

Förbundets hall

i DOMUS ACADEMICA

är öppen under sommarmånaderna om tisdag och torsdag

från kl. 18.00 – 21.00.

HOTELLI TORNIN
kiinalainen ravintola
on todellinen herkkusuitten
paikka

HOTELL TORNIS
kinesiska restaurang
är verkligen en plats
för läckermunnar.

Helsinkiin tulija

– jos tarvitset itsellesi tai vieraallesi ensiluokkaisen hotellihuoneen, sen voit saada

HOTELLI TORNISSA

– jos haluat erikoista ja hyvää ruokaa, sitä saat joka päivä

HOTELLI TORNISSA

– jos tarvitset kokouksia tai juhlia varten huoneiston, senkin saat

HOTELLI TORNISSA

jossa on 100 matkustajahuonetta, 10 erisuuruista kabinettia, 2 baaria, unkarilainen ravintola, kiinalainen ravintola, kalaravintola ja paljon muuta mielenkiintoista. Tervetuloa näkemään ja kokemaan!

Helsingfors besökare

– om Du behöver ett I-klass hotellrum för Dig själv eller Dina gäster, kan Du få det från

HOTELL TORNI

– om Du önskar extra och god mat, kan Du få det varje dag från

HOTELL TORNI

– om Du behöver en mötes- eller festlokal, kan Du få även detta från

HOTELL TORNI

där det finns 100 resanderum, 10 olika stora kabinetter, 2 barer, en ungersk restaurang, en kinesisk restaurang, en fiskrestaurang och mycket annat intressant. Välkommen att se och pröva!

kuvitella, että peliä voi vaihdella lyömällä milloin ylä-, ala- ja sivukierteitä. Emme myöskään tienneet, että joskus voidaan vastata lujaa jopa vastustajan iskulyönteihin. Olihan käsityksemme pingiksestä tuohon aikaan se, etä kunhan kerran pääsee »räväyttämään», niin kyllä pallo on voitettu. No, ei siinä kuitenkaan mikään auttanut, oli pelattava, kun kerran oltiin sitä varten tultu. »Ei se pelaa, joka pelkää», pyöri ajatuksissamme, mutta kyllä me pelkäsimme kauheasti.

Kuinka ollakaan, vastustajani Lidhäll oli ensimmäisessä erässä jostain syystä niin hermostunut, että pääsin 20—19 johtoon, mutta siihen se meidän ilomme sitten loppuikin. Kolmen neljännestunnin kuluttua vasta oikein tajusimme, mitä oikeastaan oli tapahtunut. Selvä selkäsauna, jollaisia saimme kokea vielä monen vuoden aikana! Huolimatta siitä, että otteluita oli seuraamassa peräti 500 katsojaa ja että ottelun taloudellinen tuloksen sen tähden piti olla tyydyttävä, emme nähneet isäntiämme koko vierailun aikana sen jälkeen kun olimme poistuneet kilpailupaikalta. Taisi siinä jäädä sovittu päivärahakin saamatta.

Tultiinpa sitten kotiin ja täällä ihmeteltiin silmät pyöreinä ja korvat »höröllään», kun me suuressa maailmassa oppia ottamassa käyneet kerroimme, miten ne kaverit olivat pelanneet. Kaipa meitä uskottiin, kun olimme muka kauheita »kuhia» täällä ja sittenkin naapuri pieksi meidät pahan päiväisesti.

Nyt ruvettiin vähitellen muuttamaan tyyliä. Alettiin lyödä kierteitä ja pysäytyspalloja, yritettiin puolustautua noukkimalla jne. Seurasi maaottelut Eestiä vastaan Tallinnassa ja Latviaa sekä uudestaan Ruotsia vastaan Helsingissä. Tulos oli aina sama, 0—5. Kaikki tuntui lohduttomalta. Vähitellen päästiin kosketukseen myös tanskalaisten kanssa. Kävimme Kööpenhaminassa ottamassa selkäämme samoin numeroin. Taisin voittaa erän silloin, se jo antoi vähän lohtua. Mutta kun palasimme pukuhuoneeseen, totesimme sikäläisten poikaviikareiden laskeneen vastustajillemme antamamme Suomen pienoislipun puolitankoon. Silloin puristimme nyrkkiä taskussamme. Muistan vielä kuin eilen nuo hetket. Ajattelin, että vielä kerran palaan tänne ja silloin saavat selkänsä. Tämä toteutui minun kohdaltani vasta vuonna 1955 — joukkueenjohtajana ollessani. Iloni ja tyytyväisyyteni oli rajaton. Tunsin, että nyt vasta olin saanut täyden hyvityksen lähes kymmenen vuotta vanhasta tappiosta. En tänä päivänäkään käsitä, miksi ensimmäinen 0—5 tappio juutteja vastaan jäi minua niin kaivelemaan. Olivathan isäntämme muuten joka suhteessa niin kovin ystävällisiä meitä kohtaan. Mutta se lipun vetäminen puolitankoon...

On jo kulunut monta vuotta viimeisestä maaottelustani. Seuraan kuitenkin valppaasti pöytätenniksen tapahtumia niin kotimaassa kuin ulkomaillakin. »Elän mukana» joka kerta, kun pelaajamme ovat tulessa. On ollut ilo seurata poikiemme ja tyttöjemme edistymistä viime vuosina.

Käsitykseni mukaan pelitasomme nousee tasaisesti, mutta valitettavan hitaasti. Pöytätennis on urheilumuoto, joka vaatii ehkä enemmän kansainvälistä kilpailukosketusta kuin mikään muu urheilu. Ulkomaanmatkojen järjestäminen, joi-

Kilpailujenjärjestelystä

Koska kilpailujen järjestelystä on melko täydellinen selostus »Pöytätennis meillä ja muualla»-kirjasessa ja SPTL:llä omat kilpailumääräykset, jotka molemmat lienevät jokaisen kilpailujen järjestäjän hallussa tai saatavissa SPTL:n kansliasta, en katso aiheelliseksi tarkastella tässä yhteydessä sektoria koko laajuudessaan, vaan vain muutamia seikkoja, joihin olen kiinnittänyt huomiota joutuessani seuraamaan kilpailujen järjestelyä ja joiden tuntemisesta uskoisin ja toivoisin olevan hyötyä itsekullekin.

Laajin kysymys tässä on aikataulujen suunnittelu. Kuten tunnettua on aikataulujen suunnittelu hyvin vaikea tehtävä. Kuitenkin antaisin sen ehdottoman neuvon, että SUUNNITELKAA AIKATAULU MIELUUMMIN LIIAN VÄLJÄKSI kuin liian tiukaksi. Niistä kymmenistä kilpailuista, joita olen seurannut, on vain kahdessa(!) ollut liian väljä aikataulu (ts. edellisen luokan loppumisen ja uuden alkamisen välillä on ollut pieni tauko. Tätä tuskin voidaan pitää virheenä) muutamissa, nekin sormin laskettavissa, sopiva aikataulu ja lopuissa yleensä aivan liian tiukka. Jos huomataan, että aikataulu on liian väljä, voidaan sitä korjata vähentämällä otteluiden lukumäärää tuntia kohden antamalla pöytien olla pitemmän aikaa vapaana sekä antamalla kilpailijoiden verrytellä tavallista kauemmin ennen ottelun alkamista. Aikataulun ollessa liian tiukan ei ole muuta mahdollisuutta kuin arvioida se uudestaan ja ilmoittaa luokkien uudet alkamisajat kesken kilpailujen. Tämä ei tietenkään ole miellyttävää pelaajille, mutta kuitenkin parempi ratkaisu kuin se, että aikatauluja muutetaan siitä mitään ilmoittamatta. Jälkimmäinen tapaus omituista kyllä valitaan useammin kuin edellinen. Miksi? Siihen en pysty vastaamaan, vaan asetan tämän kysymyksen teille arvoisat kilpailujen järjestäjät, jotka olette näin menetelleet ja senjohdosta kenties pystytte ratkaisuanne perustelemaankin.

Mitkä ovat sitten ne seikat, jotka yleisimmin kaatavat suhteellisen hyvin laaditun aikataulun? Tässä erottaisin neljä pääkohtaa.

1) **Luokkien järjestys väärä.** Pelaaja, joka osallistuu kolmeen luokkaan, saattaa tässä tapauksessa saada ottelunsa eri luokissa »päällekkäin». Kilpailujen järjestäjä on laskenut, että nämä ottelut voitaisiin pelata yhtaikaisesti kolmella eri pöydällä ja näinollen varannut niille vain yhteen peliin tarvittavan ajan. Tässä tapauksessa ne vaativatkin kolmen ottelun ajan, (joka välissä vielä pienen lepotauon pelaajalle), joten on selvää ettei aikataulu voi pitää paikkaansa.

2) **Jälki-ilmoittautuneiden hyväksyminen.** Selvää on myös, että jos aikataulu on lasketu täysin paikkansapitäväksi määrätyn ottelumäärän mukaan ja otteluiden lukua lisätään ei tämä voi olla vaikuttamatta aikatauluun. Tässä tapauksessa vaikuttaa jälkiilmoittautuneiden mukaanotto aina epäedulliseen suuntaan. Näin ollen voidaan siis sanoa, että joskaan kilpailumääräykset eivät aina (mm. SM-kilpailut poikkeus) suoranaisesti kiellä jälki-ilmoittautumisten huomioonottamista, niin sen kieltää ainakin hyvä tapa ja pyrkimys paikkansa pitävään aikatauluun. Lisäksi, mikäli jälkiilmoittautumisia kaikesta huolimatta otetaan, on heidät sijoitettava ottelukaavioon **ARPOMALLA(!)** eikä, niinkuin tämä tavallisimmin tapahtuu siten, että he itse saavat valita paikkansa kaaviossa olevien vapaiden paikkojen joukosta.

3) **Tuomarin puutteesta johtuva ottelun alkamisen viivästyminen.** Meillä on yleensä vakiintunut tapa, että edellisen ottelun hävinnyt tuomitsee seuraavan ottelun. Vaikka tämä onkin mielestäni heikko järjestelmä ja kokemuksen mukaan vaatii kilpailuja kohden pallojakin noin kaksi kertaa(!) enemmän kuin omien tuomarien käyt-

---

den aikana pelaajamme saavat suorittaa mahdollisimman paljon otteluita, sekä etevien ulkolaisten valmentajien oleskelu maassamme on kuitenkin pelitasomme kehittymisen elinehto. Ilman näitä edellytyksiä pelaajamme eivät pysty kehittymään. Se on totinen tosi.

Rolf Biese

tö, ei tätä tapaa ole pystytty kitkemään pois. Toisaalta sen kyllä ymmärtääkin, sillä onhan täydellisen tuomarikoneiston hankkiminen omasta takaa usein melkein ylivoimainen tehtävä. Mikäli siis käytetään systeemiä »hävinnyt tuomariksi» antaisin kuitenkin sen neuvon, että on pidettävä varalta pari kolme omaa tuomaria. On nimittäin osoittautunut, että huolimatta maineestamme eritäin rehtinä urheilukansana, on joukossamme kuitenkin melkoinen määrä »diivoja», jotka eivät katso arvolleen sopivaksi edes hävittyään alistua hoitamaan tuomarin tehtäviä vitkastelematta. Mahdollisesti heidän motiivinaan on häviön jälkeen sotkea suunniteltu aikataulu ja siten saattaa kilpailut sellaisten pikkukilpailujen valoon, joissa menestymisestä ei ole kovasti väliäkään. Jos kilpailujen järjestäjillä on tässä tapauksessa muutamia omia tuomareita käytettävissään saadaan kilpailujen aikataulu pysymään tältä osalta suunnitelman mukaisena.

4) **Ennakolta arvaamattomat seikat.** Lisäksi on sellaisia asioita, joita emme pysty ennakolta arvioimaan. Ottelut voivat esim. kestää laskettua kauemmin. Edelleen voi olla täysin ulkopuolisia tekijöitä esim. sähkön katkeaminen, kuten muistan kerran tapahtuneen. Nämä ovat tietysti seikkoja, joiden satuessa on ainoa mahdollisuus muuttaa aikataulua heti kun ilmenee, millä tavalla tällainen häiriö vaikuttaa ja uusi aikataulu saatu lasketuksi sekä ilmoittaa tämä kilpailijoille.

Aikataulun ulkopuolella haluan käsitellä vielä paria kysymystä, joihin tulee kiinnittää huomiota kilpailujen järjestämisessä. Ensinnäkin ilmoitetaan kilpailukutsuissa varsin usein, etä kilpailuissa tullaan käyttämään »SPTL:n hyväksymiä virallisia kilpailupalloja». En uskoisi tuottavan ylivoimaisia vaikeuksia ilmoittaa jo kilpailukutsussa mitä pallomerkkiä kilpailuissa tullaan käyttämään. Joka tapauksessa on varmaa, että SPTL:n hyväksyessä useampia kuin yhden pal-

Fråga efter kvalitetspennan med guldknopp

Fås i alla välförsedda pappershandlar

Generalagent: F:ma REFIMEX
N. Esplanadgatan 27 C - Helsingfors - Tel. 55 491

Arvoisat naiset!

LANOLIN kylmäpermanentti vain 1000:—

Tavallinen 750:—

Taitavat kampaajat!

KAMPAAMOT:

Eirassa puh. 39 542

Vallilassa „ 763 052

Sörnäisissä „ 775 550

lomerkin virallisiksi kilpailupalloiksi, **ei sen tarkoituksena ole ollut, että yksissä kilpailuissa käytetään useampia erimerkkisiä palloja.**

Seikka, johon vielä kiinnitän huomiota, on nk. »kolmaspaikkaotteluiden» järjestäminen. Nämä ottelut jättävät miltei poikkeuksetta pahan maun suuhun. Kaksi pelaajaa, jotka ovat pinnistäneet voimansa äärimmilleen päästäkseen loppuotteluun ja siinä epäonnistuneet pannaan väsyneinä pelaamaan vastakkain. On selvää, että pelaajat eivät enää jaksa eivätkä viitsi esittää parastaan, kun on kysymys heidän mielestään mitättömästä kolmannesta palkinnosta. On ikävä todeta, että vuonna 1953 SPTL teki päätöksen, jonka mukaan SM-kilpailussa tulee kussakin luokassa pelata kolmaspaikkaottelu. Pelaajien haluttomuutta osoittaa selvästi se, että jopa SM-kilpailuissa ovat he keskenään arponeet kumpi luovuttaa tämän ottelun päästäkseen pelaamasta sitä. Eikö tämä ole jo riittävän selvä osoitus kilpailijoiden suhtautumisesta tähän otteluun. Jakakaa siis kaksi kolmatta palkintoa tai mikäli luokka on kovin pieni jättäkää kolmas palkinto kokonaan pois. Pelaajat ovat tyytyväisiä tällaiseen järjestelmään samoin katselijat, joiden ei enää kilpailujen loppuvaiheessa tarvitse katsella huonotasoisia otteluita.

Olen tässä käsitellyt vain kolmea pientä seikkaa kilpailujen järjestämisessä, mutta toivon, että kilpailujen järjestäjät huomioivat nämäkin seikat, jotta pääsisimme tässäkin suhteessa lähemmäksi kansainvälistä tasoa.

A. Soivio

Uudet Pelisäännöt

Suomen Pöytätennisliiton virallisten pelisääntöjen painattamisesta on jo kulunut seitsemän vuotta. Tänä aikana ovat kansainväliset säännöt saaneet miltei kokonaan uuden muodon. Vaikkakin muutokset tuskin lainkaan ovat koskeneet pelin kulkua, on jokainen pykälä ainakin jossain määrin muuttunut.

Tämän johdosta on SPTL:n sääntökomitealla tekeillä kansainväliset vaatimukset täyttävät säännöt. Niinpä sisältyvät komitean uuteen sääntöehdotukseen myöskin ITTF:n suositukset ja lisäykset. Uutuutena mainittakoon lisäksi, että aikaisemmassa painoksessa erillisenä osana olleet tulkinnat on siirretty vastaavan pykälän kohdalle.

Uusien pelisääntöjen ja kilpailumääräysten ilmestyessä syksyllä on jokaisella pöytätennistä harrastavaa syytä tutustua näihin.

Nya Spelregler

Den senaste upplagan av Finlands Bordtennisförbunds spelregler utkom år 1951. Sedan dess har de internationella spelreglerna genomgått en grundlig förändring. Om också inga större förändringar beträffande själva spelet förekommer, har dock alla paragrafer åtminstone i någon mån förändrats. FBTF:s stadgekommitté håller därför som bäst på med att ge våra spelregler en sådan form som i möjligaste mån överensstämmer med de internationella bestämmelserna.

Sålunda upptar kommitténs nya stadgeförslag även ITTF:s rekommendationer och tillägg. Som nyhet må också nämnas, att tolkningar, som i den tidigare upplagan förekom som ett särskilt kapitel, i den nya versionen inplacerats under ifrågavarande paragrafer.

Det är alltså skäl för alla bt-intresserade att ta del av de nya spelreglerna och tävlingsbestämmelserna som utkommer i höst.

Euroopan poytätennisjuniorien kilpailut Falkenbergissa.

Ruotsin Pöytätennisliitto järjestää yhdessä Falkenbergin pöytätennisker-hon (Falkenbergs Bordtennisklubb) kanssa Euroopan pöytätennisjunioreille kilpailut Falkenbergissa 26.—30. 6. -58. Sinne on Suomesta kutsuttu 3 mies- ja 2 naisjunioria sekä 1 johtaja. Suomen Pöytätennisliitto on valinnut edustajikseen näihin kilpailuihin seuraavat juniorit:

Miesjuniorit: P. Kunnas, Wega; K. Salonen, Wega; K. Bernhards, Wega.

Naisjuniorit: Ritva Kyntöaho, Turun Pallas; Liisa Järvenpää, Wega.

Matkan johtajaksi on valittu SPTL:n hallituksen jäsen hra Runar Montell.

Ennen näitä kilpailuja pidetään Falkenbergissa pt-kurssit kuuluisan ranskalaisen pöytätennisvalmentajan Alex Ehrlich'in johdolla. Suomesta on kutsuttu k.o. kursseille 2 junioria, joiksi valittiin P. Kunnas ja K. Salonen, Wega.

Toiminimiä ja seuroja pyydetään varaamaan pt-pöytiä Domus Academican hallista tulevaa pelikautta varten liiton kansliasta viimeistään 15. 8. -58 os. Leppäsuonkatu 7 b, H:ki.

Firmor och föreningar bedas insända sina inkommande säsongs bt-bordsreserveringar i Domus Academica hallen till förbundets kansli senast 15. 8. -58 under adress Alkärrsvägen 7 b, H:fors.

Nostot — Uppflyttningar

21. 5. -58

Miehet — Herrar:

B-luokasta A-luokkaan:
Från klass B till klass A:

M. Jormakka, TMP, V. Nurminen, TMP, P. Hänninen, TMP, A. Saastamoinen, Hermes, T. Rissanen, Star.

Naiset — Damer:

B-luokasta A-luokkaan:
Från klass B till klass A:

R. Manner, Wega, G. Grönroos, BK, R. Kyntöaho, Pallas.

Miehet — Herrar (piirittömät — utanför distrikten):

C-luokasta B-luokkaan:
Från klass C till klass B:

E. Takkinen, MPS, K. Paasonen, MPS, A. Ovaska, LPTS.

Helsingin piiri — Helsingfors distrikt:

C-luokasta B-luokkaan:
Från klass C till klass B:

K. Salonen, Wega, K. Bernhards, Wega, P. Kunnas, Wega, R. Stenbäck, TMP, T. Vaali, Star, I. Söderberg, Atlas.

Kilpailuanomukset syyskaudeksi 1958 samoinkuin anomukset **SM-kilpailujen järjestämisoikeudesta** (1. henkilökohtaiset ja 2. joukkue- sekä B- ja C-luokkien SM) on lähetettävä liiton kansliaan viimeistään 31. 8. -58, os. Leppäsuonk. 7 b, H:ki.

Tävlingsansökningarna för höstsäsongen 1958, liksom även ansökningarna om FM 1959 individuellt och lag- FM 1959 jämte B- och C-mästerskapen böra vara förbundskansliet, adress Alkärrsgatan 7 b, H:fors, tillhanda senast den 31. 8. -58.

Kirjapaino Oy Tieto

HELSINKI · ISO ROOBERTINKATU 10

☎ 62 95 51

Suorittaa kaikkia kirjapaino-alaan kuuluvia töitä edullisesti, nopeasti ja ensiluokkaisesti.

Rahhaa mulla on ollu
siittä asti
ko äiti on
taskut tehny (PP)

VEIKKAUS

(Varhainpa oppikin
veikkaamisen taidon!)

Kirjapaino Oy. Tieto - Helsinki 1958.